



แนวทางการพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชนของตำบลโกสัมพี

อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร

The Development of Wood Product Business Community of the Parish Kosamphi, Kosamphi Nakhon District, Kamphaeng Phet Province

อนันธิตรา ดอนบันเทา¹ ศิริพร โสมคำภา¹ และอนุธิดา เพชรพิมูล¹

Anantitra Donbanthao¹, Siriporn Somkhumpa¹ and Anuthida Phetphimoon¹

¹ โปรแกรมวิชาการเงินและการธนาคาร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพการทำธุรกิจจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชนอำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร เช่น การรวมกลุ่มในการดำเนินธุรกิจ การระดมทุน การผลิต และรายได้ 2) เพื่อศึกษาความต้องการและความคาดหวังในการที่ธุรกิจชุมชนจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักสนองต่อคนในชุมชนตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งตนเอง 3) เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์จากไม้สักในการพัฒนาธุรกิจชุมชนของอำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร 4) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชนตำบลโกสัมพี อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และ สัมภาษณ์ (Interview)

คำสำคัญ: ธุรกิจชุมชน / ผลิตภัณฑ์จากไม้สัก / ต้นทุน / ผลตอบแทน / จุดคุ้มทุน

Abstract

The study to intended: 1) The study the business conditions of the teak products of the community. Kosamphi Nakhon District Kamphaengphet such as business integration, fund raising, production and income. 2) To study the needs and expectations of community-based teakwood products for the people in the community based on self-reliant community economic development. 3) To study the cost and return of teak products for community business development in Kosamphum Nakhon Khampangphet. 4) To find out how to develop a teakwood product of the community in Kosamphon. Kosamphi Nakhon District Khampangphet. The population in this study, the number 80 was used in this study was a questionnaire and Interview.

Keywords: community business/ teakwood products/ cost / return of an investment / break-even point

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจอันสืบเนื่องมาจากแนวทางการพัฒนาและการบริหารการเงินของประเทศที่ล้มเหลว ยิ่งโดยเฉพาะภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศไทยที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2540 เป็นผลจากการดำเนินนโยบายทำให้ภาคเอกชนสามารถกู้ยืมเงินจากต่างประเทศได้ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าเงินกู้ยืมภายในประเทศ ทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สะท้อนให้เห็นว่าเศรษฐกิจมิใช่ภาคการผลิตที่แท้จริง (real sector) แต่เป็นเพียงการเคลื่อนไหวของกระแสเงินเพื่อการเก็งกำไรเท่านั้น และได้นำพาประเทศไปสู่ความวิกฤต ทำให้เกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจอย่างรุนแรง

ตามความเป็นจริงประเทศไทยมีชุมชนชนบทที่มีศักยภาพในการรองรับผู้ที่ได้ผลกระทบอย่างไม่น่าเชื่อ ทั้งนี้ประเทศไทยมีเศรษฐกิจชุมชนเป็นแกนสำคัญสังคมและวัฒนธรรมไทย และเป็นพลังเสริมความมั่นคงและเอกราชของชาติ ลักษณะเศรษฐกิจชุมชน หรือเศรษฐกิจพึ่งตนเอง มีอิสระและเสรีภาพทางเศรษฐกิจอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้ธุรกิจชุมชนถือเป็นองค์กรชุมชนประเภทหนึ่งซึ่งมีหน้าที่สำคัญต่างๆ เช่น การสะสมทุนและการใช้ทุนอย่างเหมาะสม เป็นตลาดในการกระจายสินค้าและเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยการผลิตสินค้าและบริการ



ที่จะกระจายรายได้โอกาสสู่คนในชุมชน ที่สำคัญองค์กรธุรกิจชุมชนยังเป็นกลไกที่จะทำให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมถึงการประสานงานในด้านความร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ในลักษณะเครือข่ายซึ่งจะเป็นผลในการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

การพัฒนาธุรกิจต้องพบกับปัญหาอุปสรรคมากมาย จนมีธุรกิจชุมชนบางแห่งต้องปิดตัวเองลงไป ซึ่งปัญหาของการทำธุรกิจที่ประสบในปัจจุบัน คือความชัดเจนทางธุรกิจ โดยธุรกิจชุมชนจะต้องทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของตนเอง เป็นผลทำให้ธุรกิจชุมชนเป็นรูปธรรมยากเพราะต้องอยู่ได้ทั้งกำไรทางธุรกิจ และต้นทุนในการดำเนินงาน เป็นปัญหาของธุรกิจชุมชน เนื่องจากมีทุนในการดำเนินงานน้อยไม่เพียงพอ

เฟอร์นิเจอร์ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นในบ้านเรือนหรือสำนักงานที่ผู้บริโภคใช้สำหรับอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันหรือตกแต่งเพื่อความสวยงาม โดยวัตถุดิบในการผลิตเฟอร์นิเจอร์มีหลากหลายประเภท เช่น ไม้ เหล็ก หนังก พลาสติก เป็นต้น ผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจากไม้ เพราะมีความสวยงาม ทนทาน มีรูปแบบที่หลากหลาย แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านกฎหมายและภาวะขาดแคลนไม้เนื้อแข็ง จึงทำให้ผู้ประกอบการหันมาใช้ไม้เนื้ออ่อน เช่น ไม้ยางพารา ไม้อัด เป็นต้น เพื่อทดแทนไม้เนื้อแข็งในการผลิตเฟอร์นิเจอร์จนได้รับความนิยมมาจนปัจจุบัน

คณะผู้วิจัยจึงได้เลือกกลุ่มธุรกิจชุมชนผลิตภัณฑ์แปรรูปไม้สักในอำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร เนื่องจากคณะผู้วิจัย ได้การเข้าร่วมธุรกิจชุมชนร่วมกับจังหวัดกำแพงเพชร พบว่ากลุ่มธุรกิจนี้มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจชุมชนในหลายด้านทั้งในด้านกระบวนการผลิตและด้านการตลาด

จากปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานดังกล่าว จึงทำให้คณะผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาด้านต้นทุนและผลตอบแทนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการทำธุรกิจชุมชน โดยการศึกษาว่ากลุ่มธุรกิจชุมชนผลิตภัณฑ์มีอะไรบ้าง การจัดจำหน่ายมีการจัดจำหน่ายอย่างไร ใครคือกลุ่มลูกค้า การกำหนดราคามีวิธีการอย่างไร การส่งเสริมด้านการตลาดมีการทำอย่างไร และต้นทุนและผลตอบแทนคุ้มค่าหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางที่ท่าทุกคนมีงานทำ ไม่ไปทำงานนอกถิ่นซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาธุรกิจชุมชนที่ยั่งยืนในชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการทำธุรกิจจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชน อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร เช่น การรวมกลุ่มในการดำเนินธุรกิจ การระดมทุน การผลิต และรายได้
2. เพื่อศึกษาความต้องการและความคาดหวังในการที่ธุรกิจชุมชนจากผลิตภัณฑ์จากไม้สัก สนองต่อคนในชุมชนตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งตนเอง
3. เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์จากไม้สักในการพัฒนาธุรกิจชุมชนของอำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร

ขอบเขตของการวิจัย

วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชนของตำบลโกสัมพี อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชรประกอบด้วย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจชุมชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการตลาด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พื้นที่ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี (case study) คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้สัก จำนวน 25 หมู่บ้าน ตำบลโกสัมพี อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร

เวลาที่ศึกษา

การศึกษานี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 12 เดือน ตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2559



ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักตำบลโกสัมพี อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร
2. กลุ่มเป้าหมาย ทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากรจากผู้ประกอบการจำนวน 80 ราย จากผู้ประกอบการที่มากกว่า 100 ราย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ ตำบลโกสัมพี อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร
2. กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้สักโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการจำนวน 80 ราย จากผู้ประกอบการที่มากกว่า 100 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สัมภาษณ์จากเอกสารงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลจากการศึกษามาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือสำหรับทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชนของตำบลโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร
2. แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานสภาพการทำธุรกิจจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชน ความต้องการและความคาดหวังในการที่ธุรกิจชุมชนจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักสนองต่อคนในชุมชนตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งตนเอง ต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์จากไม้สักในการพัฒนาธุรกิจชุมชนและแนวทางการพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าไปเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากผู้ใหญ่บ้านวังใหม่ ที่ประชากรในชุมชนผลิตภัณฑ์จากไม้สักตำบลโกสัมพี อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร
2. คณะผู้วิจัยเข้าพื้นที่เพื่อทำความเข้าใจประเด็นที่จะเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดและความน่าเชื่อถือและเป็นไปในทิศทางที่ใกล้เคียงกัน
3. ดำเนินการเก็บข้อมูลในพื้นที่ โดยการใช้วิธีแบบสอบถามและการสัมภาษณ์กับผู้ประกอบการในการทำธุรกิจชุมชนจากผลิตภัณฑ์จากไม้สัก
4. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามและสัมภาษณ์ทั้งในระหว่างที่เก็บข้อมูล และหลังจากนั้นก็นำข้อมูลมาวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน นำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for Social science) คณะผู้วิจัยนำเสนอข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนตัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยคำนวณหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

2. การวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังในการที่ธุรกิจชุมชนจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักสนองต่อคนในชุมชนตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งตนเอง ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน 5 ระดับตามเกณฑ์ของ Likert Scale ที่อยู่ในรูปแบบคะแนนเฉลี่ย เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความต้องการ/ความคาดหวังในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการ/ความคาดหวังในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความต้องการ/ความคาดหวังในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการ/ความคาดหวังในระดับน้อย



1 หมายถึง มีความต้องการ/ความคาดหวังในระดับน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูลใช้วิธีของ Likert Scale แบบจำแนกแต่ละช่วงย่อยต่างกัน แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ โดยทำการกำหนดช่วงของการวัดได้ดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2551)

ระดับ 5 คะแนนตั้งแต่ 4.21-5.00	หมายถึง ระดับที่	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4 คะแนนตั้งแต่ 3.41-4.20	หมายถึง ระดับที่	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3 คะแนนตั้งแต่ 2.61-3.40	หมายถึง ระดับที่	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2 คะแนนตั้งแต่ 1.81-2.60	หมายถึง ระดับที่	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1 คะแนนตั้งแต่ 1.00-1.80	หมายถึง ระดับที่	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน โดยใช้สูตร

$$\text{อัตราส่วนต้นทุนขายสินค้า} = \frac{\text{ยอดขายสุทธิ}}{\text{ต้นทุนขาย}}$$

$$\text{อัตราส่วนผลตอบแทนกำไรสุทธิ} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ยอดขายสุทธิ}}$$

$$\text{จุดคุ้มทุน} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่รวม}}{\text{ราคาขาย/หน่วย} - \text{ต้นทุนผันแปร/หน่วย}}$$

4. วิเคราะห์แนวทางพัฒนาธุรกิจ โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการทำธุรกิจจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชน อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร เกี่ยวกับการรวมกลุ่มในการดำเนินธุรกิจ การระดมทุน การผลิต และรายได้ พบว่า ส่วนมากเป็นผู้ที่มีโรงงานในการประกอบการ และมีแหล่งเงินทุนที่นำมาประกอบธุรกิจจากภูษาคาร รองลงมาเป็นเงินกู้กองทุนหมู่บ้านและจากเงินกู้ธนาคารตามลำดับ ส่วนใหญ่มีเครื่องมือที่สำคัญในการผลิต และชุมชนได้รับประโยชน์จากการประกอบธุรกิจชุมชนผลิตภัณฑ์จากไม้สักคือครอบครัวมีรายได้

2. ผลการศึกษาความต้องการและความคาดหวังในการที่ธุรกิจชุมชนจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักของคนในชุมชนตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน พบว่า

- 1) ด้านการเงินพบว่า ความต้องการและความคาดหวังการจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสมของธุรกิจชุมชน
- 2) ด้านการบริหารจัดการคน ความต้องการและความคาดหวังโครงสร้างของคณะกรรมการธุรกิจชุมชนอย่างชัดเจน
- 3) ด้านการจัดการด้านวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ ความต้องการและความคาดหวังจัดอบรมออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ
- 4) ด้านการตลาด ความต้องการมีการจัดตั้งราคาที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ชุมชน และความหวังการจัดตั้งราคาที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ชุมชน

3. ผลการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์จากไม้สักในการพัฒนาธุรกิจชุมชนของอำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า

- 1) กลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้มีต้นทุนค่อนข้างสูง ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร และเมื่อเทียบกับปริมาณการขายค่อนข้างมาก และในเรื่องผลตอบแทนมีอัตราส่วนกำไรสุทธิของกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้สักเท่ากับ 0.21 และมีจุดคุ้มทุนที่แตกต่างกันโดยต่ำที่สุดอยู่ -16.74 ขึ้น



2) สิ่งที่ชุมชนอยากจะทำให้พัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และแนวทางพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักชุมชนมากที่สุด คุณภาพของผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลาย และความหลากหลายของรูปผลิตภัณฑ์

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา “แนวทางการพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชนของตำบลโกสัมพีนคร อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร” ทำให้ทราบถึง สภาพการทำธุรกิจจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชน ความต้องการและความคาดหวังในการที่ธุรกิจชุมชน ต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์จากไม้สักในการพัฒนาธุรกิจชุมชน และแนวทางพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชน ตำบลโกสัมพีนคร อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร สามารถสรุปการอภิปรายผลได้ดังนี้

ความต้องการในการที่ธุรกิจชุมชนจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักสนองต่อคนในชุมชนตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและความคาดหวังในการที่ธุรกิจชุมชนจากผลิตภัณฑ์จากไม้สักสนองต่อคนในชุมชนตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับศุภนารี สุธารส (2552, บทคัดย่อ) ที่ว่า ด้านการจัดจำหน่าย คือ การลดราคาหรือแถมสินค้า ด้านการนำเสนอสินค้า คือ การจัดโชว์เฟอร์นิเจอร์ผสมผสานกับบรรยากาศภายในร้าน และด้านการส่งเสริมการตลาด คือ สถานที่จำหน่ายมีที่จอดรถสะดวก ปัญหาของลูกค้าที่พบมากที่สุดของด้านผลิตภัณฑ์ คือ คุณภาพผลิตภัณฑ์ไม่ดี ด้านราคา คือ ราคาไม่เหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดจำหน่าย คือ สถานที่จำหน่ายไม่มีที่จอดรถ ด้านการส่งเสริมการตลาด คือ ไม่มีการลดราคาหรือแถมสินค้า ด้านบุคลากร คือ พนักงานให้บริการช้า และด้านการนำเสนอสินค้า คือ การจัดโชว์สินค้าไม่ค่อยผสมผสานกับบรรยากาศภายในร้าน

แนวทางการพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชนตำบลโกสัมพีนคร อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า สิ่งที่ชุมชนจะให้พัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่อยากให้พัฒนามากที่สุด คือ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ รองลงมา คือ ช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับศุภนารี สุธารส (2552, บทคัดย่อ) ที่ว่า ด้านผลิตภัณฑ์ คือ คุณภาพผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์มีความคงทนถาวร ด้านบุคลากร คือ พนักงานและผู้ขายมีความน่าเชื่อถือ ด้านราคา คือ ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดจำหน่าย คือ การลดราคาหรือแถมสินค้า ด้านการนำเสนอสินค้า คือ การจัดโชว์เฟอร์นิเจอร์ผสมผสานกับบรรยากาศภายในร้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การรวมกลุ่มในการดำเนินธุรกิจ การระดมทุน การผลิต และรายได้ ควรสนับสนุนเรื่องการระดมทุนในการผลิตสินค้าเพื่อการจัดจำหน่าย เพื่อให้มีเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้าให้เกิดความต้องการที่เพียงพอแก่ลูกค้า

2. อัตราผลตอบแทนกลุ่มชุมชนผลิตภัณฑ์ชุมชนจากไม้ ควรฝึกอบรมในเรื่องต้นทุนที่แท้จริง จากผลิตภัณฑ์ชุมชนจากไม้ซึ่งจะได้วางแผนทางการเงินในการใช้จ่ายในผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อให้เกิดสภาพคล่องแก่ผลิตภัณฑ์ชุมชน

3. ความต้องการและความคาดหวังในการที่ธุรกิจชุมชนจากผลิตภัณฑ์จากไม้สัก ชุมชนยังคงต้องการด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการคน ด้านการจัดการด้านวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ ด้านการตลาดอย่างมาก เพื่อให้ผลิตภัณฑ์อยู่ในชุมชนอย่างยั่งยืน ดังนั้นควรให้ความช่วยเหลือในด้านดังกล่าวอย่างเร่งด่วนเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งตนเองได้ต่อไป

4. แนวทางการพัฒนาธุรกิจผลิตภัณฑ์จากไม้สักของชุมชน ผลิตภัณฑ์ชุมชนยังคงให้พัฒนาผลิตภัณฑ์จากไม้สัก ไม่ว่าจะเป็นคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลาย ความหลากหลายของรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ และเป็นที่ต้องการของลูกค้าต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาด้านต้นทุนที่แท้จริงผลิตภัณฑ์อื่นๆ หรือใกล้เคียง เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจชุมชน



2. ควรมีการผสมผสานในการศึกษาพัฒนาในด้านต่างๆ รวมกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนได้
3. ควรมีการนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นให้กับรัฐบาลเพื่อที่จะช่วยกันแก้ปัญหาดังกล่าวของกลุ่มธุรกิจชุมชน และช่วยให้ธุรกิจชุมชนอยู่อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภนารี สุธารส. (2552). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดค้าปลีกที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการซื้อเฟอร์นิเจอร์ไม้สักในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.